

ligesom en vis Bekymring derfor. Men det behøver den ærede Minister slet ikke at være bekymret for. Vi skulle ikke gøre Fordring paa nogen som helst Del af den Ære, der herved kunde vindes for den ærede Minister. Jeg tror, at baade han og den øvrige Regering kunne trænge til al den Popularitet, som det er muligt for dem at vinde. Deres Stilling er i Virkeligheden i Øjeblikket af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være Synd at tage dette lille Forslag fra dem og tage noget af den Ære fra dem, som de sikkerlig højlig trænge til i Øjeblikket.

Dernæst sagde den ærede Minister, at enten jeg fremsætter Ønsker og Besvælinger eller ej, er ham ligegyldigt, det tog han intet Hensyn til. Enten jeg ønskede Sanatorier for de brystsyge eller ikke, derfor kom de lige tidligt. Ja, det overrasker mig slet ikke at høre den ærede Minister udtale sig saaledes. Det vidner kun om den Maade, hvorpaa han betragter os Repræsentanter her i Tinget. Om vi fremsatte de Ønsker og Krav, der røre sig i Befolkningen, anfægter ikke den ærede Minister. Han handler, naar det passer ham, han sidder saa højt oppe paa Magtens Tinde i Øjeblikket, at de Ønsker, der røre sig i Befolkningen, naa ikke op til ham. Han skuer fra sit høje Stade ud over Landet og handler, naar det passer ham. Nu har han siddet som Minister i henved 3 Aar, og først nu er han i Stand til at fremlægge dette Forslag, i Stand til at blive færdig med sine Overvejelser angaaende en Sag, om hvis Fremme der fra alle Sider har været udtalt mange Ønsker. Først, som sagt, efter omtrent 2½ Aars Forløb er Ministeren oppe fra sit svimlende høje Stade naaet saa vidt, at han kan opfatte de Ønsker, der røre sig i Befolkningen og fremsætte dette lille Forslag.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem (K. M. Klausen) bliver ved sin Mening — og det har han jo Lov til —, at det er uheldigt at anbringe sindssyge paa de forhenværende Fattiggaarde. Det er noget sent, at det ærede Medlem er kommen paa de Tanker, thi jeg ved ikke bedre, end at det ærede Medlem har stemt baade for Raamosegaards Indretning til Brug for sindssyge og for Dalstrups Indretning til Brug for sindssyge. Naar det ærede Medlem siger, at Fattiggaarde i al Almindelighed ikke egne sig for sindssyge, kan det godt være, han har Ret deri. Men Fattiggaarde blive heller ikke saadan i

Flæng tagne i Brug for sindssyge. Der bliver kun taget de Fattiggaarde, som vise sig at være egnede dertil, hvor Bygningerne ere gode, rummelige og tilstrækkelige til Øjemedets Opnaaelse. At man skulde skyde dem til Side, fordi de tidligere have været Fattiggaarde, maa jeg sige, er en honnet Ambition, som jeg ikke kan faa fat paa, slet ikke kan forstaa.

Det ærede Medlem siger saa, at han ikke skulde tage noget af Æren for dette Forslag for sig, det var Synd mod Ministeriet, for Ministeriet trængte til al den Popularitet, som det kunde faa. Det er jo kønt, at det ærede Medlem dog for en Gangs Skyld er blevet saa menneske- og ministerkærlig — han plejer ikke at være det — og det er glædeligt at se disse gode Følelser hos det ærede Medlem. Men et Spørgsmaal er det dog, om ikke det ærede Medlem og hans Parti trænge langt mere til Popularitet, end Ministeriet gør. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro det. Naar man ser hen til sidste Valgdag og ser, hvor mange Medlemmer af Regeringspartiet der blev valgt, og hvor mange Medlemmer der blev valgt uden for Regeringspartiet, som, om end de ikke høre til Regeringspartiet, og om end man ikke kan sige, at de støtte Regeringen, dog heller ikke have sat sig det Maal at styrte Regeringen, og naar man saa ser hen til, hvor mange Medlemmer det Parti, der har sat sig det Maal at styrte Regeringen, har faaet valgt, synes jeg, der ikke kan være Tvivl om, hvor Populariteten tiltrænges, og hvor den ikke tiltrænges.

Det ærede Medlem følte sig forarget over, at jeg havde sagt, at Forslagene om Tuberkulosesanatorier og om vildfarne Børn vilde komme lige hurtigt, om det ærede Medlem nok saa mange Gange rykker derfor eller ikke. Ja, det staar jeg ved, thi det ærede Medlem ved meget godt, at disse Sager ere Sager, der ligge mig paa Sinde, og som jeg arbejder paa at faa fremmede, saa snart det er muligt at faa dem frem. Derfor har jeg fuldkommen Ret til at sige, at disse Sager komme frem, saa snart de ere modne dertil, og at de ikke komme frem en Time før, om saa det ærede Medlem raaber nok saa meget derpaa. Dette sidste kommer altsaa ikke af, at jeg har noget imod disse Sager, men af, at det ærede Medlems Raab ere ganske unyttige og overflødige. Naar jeg har nævnt det, er det netop, fordi — som det ogsaa fremgik af mine Ord før — det ærede Socialdemokrati altid raaber paa, at det er det eneste Parti, som vil gøre noget godt her